

# היליון מס' 1784 \* כ"ד באדר תשס"ב \* 8 במרץ 2002

( [sachlav@kfar-hanassi.org.il](mailto:sachlav@kfar-hanassi.org.il) )

(שבוע משוגע מבחינת "דברי" - חומר הגיע מודפס על דפים ולא על דיסקטים ולכן לא יגיע אליכם, לפחות לא השבוע. מדובר בעיקר בשלושה מאמרים לזכרה של שרון סוקול שהוקראו ביום ה 30 למותה. - דוד)

## דבר האין-עורכת

ביום שלישי סיפרה לי דורית בסו שהשבוע לא יצא "דברי" מכיון ששושנה, העורכת הקבועה והמסורה, סועדת את ניל בבית החולים, ודורית - המחליפה המסורה לא-פחות, סועדת את ביתה הדר שאושפזה בצפת. בקיצור - אין עורך/ת, ואם החומר לא מגיע לילי עד 4.00 בבוקר ביום ד' - אין עלון...  
לא רציתי שבשבוע כה קשה מבחינה בטחונית, בריאותית, ומתוח עקב ההצבעה שתתקיים בנושא מודל רשת הבטחון ביום שישי זה, לא יצא עלון.  
לכן התנדבתי להיות "אין-עורכת", ובזמן המינימלי שעמד לרשותי הוצאתי עלון זה שאתם קוראים.  
אתכם הסליחה על שאין בו איורים ועיטורים, וכן על שהשבוע יופיעו רק דברים שהיו מודפסים עד יום ג'. השאר ודאי יודפס בשבוע הבא, על ידי הצוות הקבוע והנאמן.

אני מאחלת בשם כולנו בריאות והחלמה לבני המשפחות של צוות "דברי", ולכל שאר החולים !

בעלון הרזה והלא מעוטר השבוע תמצאו, לצד המדורים הקבועים, 2 מאמרים המתייחסים למודל רשת הבטחון, מאת אדי נ., ורחל גינת. מי שיקרא אותם לפני ההצבעה אולי ישקול שנית, ומי שלא - אולי ימצא ענין בנקודת מבט של חברים.

אסיים בתקוה שתהיינה תוצאות ההצבעה אשר תהיינה, נשמור על האוירה שהושגה בתהליך ה"הסכמות בקהילה", לא נשמח לאיד, והעיקר - נמשיך לצעוד יחד, תוך קיום בכבוד לכל חבר.

**רחל גינת**

## פירוורים

חברים יקרים שלום,

ניסיתי לחפש משפט פותח נחמד ואופטימי שיתן לנו את האות לסיכום השבוע, אך המשפט היחיד שעולה במוחי בימים אלה הוא "לא קלה, לא קלה דרכנו..."  
ניסיתי למחוק את השיר הזה, ומיד קפצו לי מילות השיר "כולם מדברים על שלום, אף אחד לא מדבר על צדק..."  
גם אותו אני מנסה למחוק ממוחי, וכשאני מרימה את הראש, זוקפת צוואר, מיסירה מבט החוצה דרך חלוני, יש לי פתאום תחושה נפלאה של "מה יפית האביב, ים קמה ברוח..."  
אז עם כל האופטימיות והתמימות הזו נתחיל לסכם את השבוע.

· אמנם את פורים כבר חגגנו, ופנינו לקראת החג הבא, אך לא נשכח לציין את ההפקה הנפלאה של ילדי התלתונים והצוות, שכבר הפכה למסורת. הילדים נהנו

- להציג, אנחנו נהנינו לראות, בקיצור היה נחמד. אח"כ דני סיוסה הרקיד את וכלנו בחדר האוכל.
- החופשה הקצרה הזאת הייתה טעימה קטנה לקראת חופשת הפסח שתתחיל ב- 19.3 הורים, הוזהרתם, זה מגיע!
- משפחת תושבים חדשה מצטרפת אלינו בימים אלה. הם יגורו בביתם הישן של אילן ותמר המאירי. יש להם בת קטנה - מעין, שכבר משתלבת יפה בגן שקד. נאחל להם קליטה והתאקלמות מהירה.
  - שתי נציגות היו לנו בטיול משוטטים שיצא מהגליל העליון לנגב, שרה דבולט ויעל שפרונג. הן סיפרו על פריחה משגעת וטיול מהנה מאד. בקיצור - מומלץ לכולם.
  - ואם אנו עוסקים בטיולים - ביום שישי שעבר באה נציגה מטיולי אלון למועדון הזהב לשוחח עם כל מי שמעונין על טיולים מאורגנים בערים באירופה, פראג, בודפשט או אמסטרדם. אז קדימה - חופשה קצרה תמיד מוסיפה בריאות.
  - מהמרכזית נמסר שפינת מתנות לקראת החג תיפתח בקרוב. אפשר גם להזמין משהו ספציפי, אם אין כזה בתערוכה.
  - התקשרתי למשתלה - מסרו שהכל כרגיל.
  - התקשרתי לנגריה - מסרו שהכל כרגיל.
  - התקשרתי לצמחי מרפא - ענה המענה הקולי.
  - התקשרתי למפעל - מסרו שהכל כרגיל.
  - וגם במוסך הכל כרגיל...
  - נאחל דרך צלחה וטיול נעים להלל יודאיקין שיוצא השבוע לטייל בעולם.
  - מאחלים לך שתרחיב אופקים ותזכה לחוויות מרנינות ונעימות, אך אל תשכח אותנו פה בבית שמחכים לשמוע ממך. בהצלחה!
  - טוטסי חזרה הבייתה - אמנם הדרך להחלמה מלאה עוד ארוכה, אך טוב שחזרת.
  - תהני מהפינוקים והאהבה שכולנו שולחים לך!
  - גם דני נמלי מתאושש ומתחזק, וזה בזכות בית ההבראה שפתחה עבורו אביבה גולדברג.
  - לכל החולים והמחלימים בריאות שלמה ומהירה
  - המלצה קטנה שלי: צאו לשמש עם ספר טוב, האזינו לציון הצפורים וזמזום הדבורים, הסתכלו בשמיים, והבריואת פשוט תבוא ותיגע בכם.
  - בשבוע הבא תתקיים אליפות הצפון בשחיה. התחרות תתקיים ברמת יוחנן. לנו יש נציגים שם, גם בוגרים וגם צעירים, וודאי נשמע פרטים בשבוע הבא. נאחל לכולם הרבה הצלחה!
- זהו להפעם. אסיים עם מילות השיר "ארץ ישראל שלי יפה וגם פורחת. מי בנה? ומי נטע? כולנו ביחד.

שבת שלום לכולנו, ושנזכה רק לימים של אושר

**ארי שטיינר** ובני המשפחה

## ימי הולדת

10/3 פרנקי גליק

12/3 אדם בן חנוך

דוידה בלר

קרן גדליזון

רננה דוארי (נכדה)

שחף ליפשיץ (בן אלמן)

13/3 ינקל מנדג'יגורסקי

רוי אב

14/3 אילון מסר  
אינדיה פרלסון (נכדה)

15/3 אביבה לינטון  
ענבר כהן  
גל קורטיס (בן אלמן)

16/3 יוסף סינה (בן 80)  
רותי זיגדון  
מרב איתם  
שושנה ברוך  
אופיר לבנקופף (נכדה ר. כהן)  
דניאל מרקוסון

## ימי נישואין

10/3 גליה ויונתן טוביס

12/3 אלה ועודד אבידור

15/3 עירית ואדי אזור

## יזכור

כ"ו באדר תשמ"ז (1987) גב' אסתר פיליפס.

## תודה, תודה ועוד פעם, תודה

רצינו להודות מכל הלב בשם אימא  
ובשם כולנו, לכל מי שתרום את רכבו, לקח, החזיר, ביקר, התנדב, התעניין  
התקשר, כתב, אפה, בישל ...

בתקופת האשפוז של אימא וגם עכשיו שהיא בשעה טובה בבית.

תקופה קשה וארוכה של טיפולים ושיקום לפנינו,  
זה פשוט נפלא לדעת שיש כל - כך הרבה נשמות טובות לצידנו!

אז שוב תודה לכל מי שעזר ותומך מקרוב,  
ולכל אלה שהתקשרו וכתבו גם מכל קצוות הארץ והעולם, לתמוך בנו ולהתעניין

בשלומם של אימא , אבא ודני.

תודה מקרב לב!

מכל משפחת **עמר** המורחבת , **נמלי ודיוס**.

## הי ציוניוני הדרך

חודש מרץ

- 1947 - חתונה ראשונה בארץ: רחל גולדשטיין וישראל ברייטבורט.
- 1951 - צריף שוודי, שזה עתה הוקם, נהפך לול זמני לאפרוחים, עד גמר בניית בית האימון (חודשיים).
- 1954 - תהלוכת פורים ראשונה בשבילי הקיבוץ.
- 1961 - פתיחת מחלקה ליציקות נירוסטה במפעל.
- 1964 - עורכים "סדר פסח" בחדר האוכל החדש, הבלתי גמור.
- 1970 - מתקיים "ירח לימוד" במשק.
- 1976 - חונכים עגלת גרר לציד מחנאות, עבור החברים שיוצאים לחופשה עם מכונת.
- 1980 - העמדת ספסלי עץ, במקומות שונים, לאורך המדרכות.
- 1986 - חנוכת בנין "המרכז לשירותים".
- 1991 - נטיעת ראשונות בפרדס בית (ארבל) של אשכוליות אדומות.
- 1997 - חידוש ענף המטעים עם נטיעת חלקת אגסים ליד "בית המוכתאר" במנסורה.
- 2000 - ביטול תפקיד ה"רב"ש" (רכז בטחון שוטף) והחלפתו ב"מקשר מתנדב למשטרה".

**יצחק עדר**

## תזכורת!

ביום שישי במועדון החברים בשעה 20:30 הרצאה מלווה בשקופיות של רז שרבליס על פפואה ניו גיני PAPUA NEW GUINEA. רז בילה ארבע שנים במקום, הכיר את הילידים, השתתף בטקסים ונחיה חלק מחייהם. ההרצאה היא מאלפת, מרתקת ומדהימה! אנחנו, ריימונד, דורית ואנוכי שמענו אותו בתל חי במסגרת "עולמות רחוקים" של החברה הגיאוגרפית ואנו ממליצים מכל הלב.

**יעל ב**

## סיפורי ג'ינאן 21

יצאתי לחופשה בת כמה ימים, לכונ דרום-מזרח. החלטתי לדלג על שנגחאי, שכנראה דומה לרוב הערים המודרניות, ונסעתי ברכבת הלילה אל ננג'ינג, באותו כיוון. לא אלאה אתכם בתיאורי מקדשים, פגודות וחומות ערים עתיקות. אני מעדיף לדווח על דברים שלא מופיעים במדריכים למטייל, וחוש מזא אני חושב שזה חטא לנקר עיניים!

הגענו לננג'ין בשעה שתיים לפנות בוקר. בפעם הרביעית הצלחתי לרדת בסולם מהקומה השלישית של קרון-השינה ויצאתי לעיר עטופת סופת שלג. דרך האפילה הגעתי למלון האוניברסיטה, שם הוזמן לי חדר. "מרכז כנסים" התנוסס מעל הדלת במקום השם הרשום בפנקסי. אך לפי הנראה הגעתי למקום הנכון. לכן דפקתי על הדלת הנעולה עד ששומר הלילה, שישן במטה בלובי-הכניסה, נתן לי להיכנס. הוא בתורו העיר את פקידת הקבלה - חיכיתי בקוצר רוח עד שזו התלבשה - והראיתי לה את הפתק שבידי. במקום למסור לי מפתח לחדר היא יצאה אתי לתוך הלילה המושלג, ובסמטה צדדית נכנסנו שוב ללובי-כניסה שני, שם מצאו לי חדר נוח. שלמתי פיקדון ונפלתי לתוך המטה.

בשעה תשע בערב השני חזרתי אחרי יום מפרך של סיורים באתרי תיירות עם סטודנטית שהכרתי באקראי (בטלפון הסלולרי אשר עליה החבר שלה לבלות יום נוסף במחיצתי). פקידת הלילה דרשה תשלום נוסף ממני. מדוע? כנראה זה היה מלון אחר - וגלא יכולתי לקרוא את שמו - ועלה בדיוק כפול התעריף במלון המקורי. מעל ומעבר התקציב שלי. הוסבר לי ששום הזמנה לא התקבלה עבורי במלון המקורי, שהיה מלא; לכן העבירו אותי לכאן, ללא ידיעתי. ללא כל הגיון, הרגשתי שסדרו אותי וטענתי שאין לי במה לשלם - לא עשתה עליהם רושם. "בסדר", אמרתי, "אמצא לי מלון אחר!" פקידת הקבלה, שרצתה לסיים את המצב המביך, הזמינה לי מקום במעונות הסטודנטים (נסיעה של 15 דקות במונית) ובקשה את יתרת התשלום לשני לילות. עמדתי על המקח עד למינימום המותר על ידי מנהל המלון, ורק כשאמרה לי שהנחה נוספת תנוכה ממשכורתה הסכמתי לשלם. השעה כבר אחרי עשר בלילה.

מעונות הסטודנטים נמצאים בבניין בן 22 קומות: מצאתי את עצמי בחדר מרופט בקומה ה-15 עם מזרן דק ממולא קש. במחיר הזה לא צפיתי ליותר. אפילו הג'וקים נראו מקופחים, אבל אמיצים. מצאתי לעצמי מיכל פלסטי, כפתרון לבעיית מרחק השירותים. בקצה המסדרון הארוך, והתנזרתי מהמקלחת המפוקפקת במשך היוםיים הנותרים. למעשה, רק במקרה הבאתי שארית של מגבת כלים ויכולתי לרחוץ פנים וידיים, כי אני נוסע עם מינימום חפצים, ומלונות של ממש מספקים מגבות.

בארבעת הלילות הבאים לנתי במלון אמיתי בסז'ו. תאמינו לי, הערכתי את התנאים שם, למרות שעל פני המנהלת התנוסס מבט רוטן ואכזרי של סוהר אסירים סדיסטי במקום חיוך. בנוסף, סז'ו היא עיר יפהפייה והבילוי שם היה כיף לא נורמלי. לא אספר לכם: תמונתו מקנאה!

**ה'ורה' נאי** (תרגום: שולמית)

## **לאיתן ולצביה ולכל אלה שעסקו ימים כלילות במציאת פתרון הולם לי (ולאחרים)**

אני באמת מעריך את כל המאמצים שאתם, ואחרים, עשיתם, ועדיין עושים, למען העתיד היותר טוב של כלנו. אין לי טינה נגדכם, ובודאי לא שנאה, כי אני מאד מחבב ומכבד את שניכם, (וחלק מהאחרים), כולל שמואל שאולי נפגע ממני בשבוע שעבר). אני אפילו לא דוחה על הסף את הרצון לשינויים. אבל חסרות לי תשובות, כנות למספר שאלות והתלבטויות שלי, ולצערי מרוב התלהבות של העושים במלאכה, אתם לא מצליחים לתת את התשובות האמיתיות והראויות.

ראשית כל, נושא ה'אי-שוויון' מה היא הסיבה האמיתית לרצון העז למעבר ל"רשת ביטחון"? ובכן, לדעתי, זו התאווה האישית של העשירונים (בסמך ובשין) העליונים. האם היו מתלהבים כל כך מהשיטה, אם היו נוטלים מהם מס פרואגרסיבי יותר גבוה? למעשה, בהצעה שלכם, יהיו חברים שיחיו כל חודש, בערך מ 2000 ₪, לעומת אחרים שיחיו כל חודש, מ 6000 או 8000 ₪, או יותר. האם זו האידיליה שאלה אנחנו חותרים? האם זה ישפר, או יבריא, את המצב הכלכלי, או החברתי, של הקיבוץ? עובדי החוץ (המרוויחים הגדולים) יתרמו רבות לשיפור כלכלת הקיבוץ, בכל שיטה. מדוע שחיהם יהיו כל כך הרבה יותר טובים מחבריהם, (או הוריהם)? כי הם עובדים יותר קשה? או בתנאים יותר קשים? אני לא בטוח מי

עובד יותר קשה, המנהל היושב במשרדו הממוזג, או החבר העובד בחוץ, בשמש הלוהטת, או בגשם הסוחף, או המטפלת שצריכה יום-יום לטפל בילדים הצורחים (כולל את ילדיהם של המנהלים)? מקובל עלי, שיינתן תגמול כלשהו, עבור תנאי עבודה, שעות עבודה, מאמץ, אחריות וכדומה. כלומר תגמול תמריצי - אבל בקנה מידה סביר, (שלדעתי, ולצער, צריך להתבסס על ערכי הקיבוץ ה"קלסי").

האם אתם מודעים לאי-שביעות הרצון השוררת בחברה, מאז שדירגו את החברים ל"שווים יותר" ו"שווים פחות"? לדעתי, יש רוב (יחסי) דומם! ואם החברים לא ילכו להצביע, בהצבעה הגורלית, זה בגלל שהם מתלבטים. ואל תהלכו עליהם אימים. אולי קשה להם להחליט להנה או להנה. אולי הם מסכימים עם חלקים, אך לא עם העסקה הכוללת? ואולי החברים לא ממש בשלים להחלטה הגורלית. ושוב, אני מעריך את כל המרץ שהשקעתם בהצעתכם המפורטת, אך אולי ניתן להגמיש אותה יותר. ואל תספרו לי על הידברות, כי אני ניסיתי, ולרוב נתקלתי בקיר אטום. וצביה, כל ההצבעות החלקיות, הן לא אומרות דבר וחצי דבר. כמה חברים בכלל לא טרחו להצביע?

ולבסוף, אני שואל "האם כל הדיון הזה ממש מיועד לשפר את מצבנו הכלכלי"? או אולי נתרום יותר, אם נתרכז בעיקר בצמצום בהוצאות (הכלליות)? ואולי חברים ירגישו יותר טוב, אם בכלל נעבור לעוד כמה דפוסים "עירוניים", כמו למשל: אתה מעוניין בספריה? תשלם. אבל אם אתה לא מעוניין, אז אל תשלם. וכמו כן לגבי דברים אחרים, כמו בריכה (מנוי), הנהלה מנופחת, נוי, חדר אכל, וכו'. הצבעה (או אי-הצבעה) נעימה לכולם!

**אדי נמנוב**

## איזה שינוי מתאים לנו ?

לאור בקשת חברים אני מפרסמת את עיקר הדברים שאמרתי באספה.

השבוע עולה להצבעה מודל רשת הבטחון. הושקעה בו עבודה רבה ומתישה (מלוא ההערכה לצוות), והוא סגור ומוגש כעסקת חבילה. הנקודה החיובית ביותר בו, לדעתי, היא ההפקדה המוגדלת לקרן הפנסיה. אך היא תעזור בעיקר לצעירים יחסית (אם לא יהיו חלילה חולים או מובטלים). עוד נקודת חיובית היא הפשטה של שיטת חישוב המשכורות.

לא התקיים דיון על הצלחת/כשלון המודל המשולב שהיה "לתקופת נסיון", דבר שהשפיע מאד על אבדן תחושת האמון בהנהלה, ועל האוירה בחברה.

להערכתי המודל המשולב הצליח במידה רבה, והעיקר - הוא שומר על ערך שמתאים לחברת כה. - שמירת הערבות ההדדית בנושאי חינוך ובריאות, בזכות ולא בחסד. יתכן שלו התקיים דיון כפי שהובטח - היינו מגלים שעם שיפורים לא גדולים המודל המשולב מתאים לנו / לרובנו. אני מסכימה עם קולין שתחום הבעייתי במודל המשולב הוא התייחסות ל 20% ול 50% במשכורות, בעיה שניתנת לפתרון.

מכיוון שלא התקיים דיון, לא החלטנו - האם חברת כפר הנשיא באמת רוצה להפריט חינוך ?? בריאות ?? עד איזו דרגה ? לעזוב מובטל לנפשו אחרי מספר חודשים ?

למרות בקשות שהופנו לצוות, המודל לא מתייחס לשמירת זכויות חבר שמוצא עצמו בגיל 40-65 ללא בטחון, ביחוד אם יהיה חלילה מובטל (מעל 10% במדינה!) או חולה. כל השנים שעבד ולא הופקדו עבורו כספים, כי כל החברה "אכלה" אותם, פשוט התנדפו.

לפי החוק והמוסר, כשמפרקים שותפות (לדוגמא, זוג נשוי) בשלב הפרידה מחלקים

את הרכוש לחלקים שווים, גם אם רק צד אחד הביא את הפרנסה לאורך השנים. אנו עלולים להוריד את הערבות ההדדית למינימום, תוך גרימת עול למי שעבדו שנים רבות בקבוצה.

המונח "תקופת נסיון" - כפי שגילינו במודל המשולב עליו כלל לא נערך דיון. (לאחר 3 שנים!) הוא "טריק" על מנת להקל על אחוזי ההצבעה.

איש אינו משלה את עצמו שיש דרך חזרה ממודל כזה.

כבר בדיונים על הטייטה הובהר לנו חד-משמעית שהלחץ של ה"חזקים" מבחינת כושר השתכרות, לא מאפשר הגדלת המיסים והקטנת הפערים. קיים במודל "איזון עדין" שאין לסטות ממנו. לכן חיזוק הערבות ההדדית צריך לקרות לפני קבלת המודל, אח"כ יהיה כנראה מאוחר מידי.

הפער שהמודל מציע הוא בין פחות מ - 1,600 ש"ח לחודש לחבר (נטו ביד), ל - 10,000 ומעלה לחודש לחבר (נטו ביד). כמצוין בטבלה שבחוברת הסופית.

קל לשער את הפערים שילכו ויגדלו במהירות אדירה, ואת המשמעות של :

- ילדים עניים ליד ילדים עשירים (שכר הלימוד לפעמים מכסה ע"י נקודות זכוי, אך נוכחות בתלתון/נעורון, השתתפות בכל הפעילויות וכן חוגים - יעלו סכומים כבדים)
- בעיות בריאות ושינים במשפחה, או ילד עם צרכים מיוחדים
- בן/בת חייל או סטודנט ש"יחיו ממשכורתם"

קבלת המודל תגדיל את הקושי של משפחה ממוצעת ומטה, אם אין להם מקורות חוץ. (כן - יש חברים כאלהם)

- באספה הוצגו צדדים חיוביים של "רשת הבטחון", אך הם ברובם קיימים כבר כיום: הפרדת העסק מהקהילה - עליה החלטנו מזמן, והנושא מבוצע. כבר מתחילת 2001 יש הפרדה תמחירית ותזרימית, ובימים אלה ממש גם נפתחים חשבונות בנק נפרדים לעסק ולקהילה.
- שקיפות - גם היום מוגשים דוח"ות מלאים ומפורטים להנהלות ולחברים, וניתן לבקש הבהרות.
- מקורות ושימושים - כבר שנתיים הקהילה מתנהלת בקפדנות, ועומדת בצורה מעוררת הערכה בשימושים בהתאם למקורות.
- קרן דמי אבטלה - קיימת לעזרת החברים שעבדו ללא תלוש.

קשה להשכיל מהדיווחים השונים בתקשורת, ובעיקר בעיתונות הקיבוצית, משתי סיבות. אחת - הזמן הקצר שעבר מתחילת תהליכי השנוי, ושניים - הכותבים לרוב איתנים בדעתם מראש (בעד דיפרנציאליות או בעד הקבוצה המסורתית) ומציגים תמונה בהתאם. עם זאת ניתן להתרשם, במעט השנים של השנוי, שמצבם של חלק מהחברים ושל הקבוצה שעברו שנוי אכן השתפר. אך במעבר ממודל משולב למודל דיפרנציאלי קיצוני יותר, הכולל הפרטות רבות, מצבם של חלק ניכר מהחברים מורע (בעיקר אם יש הוצאות בריאות וחינוך, אותן קשה לצפות ולתכנן).

השיפורים שהוכנסו לניסוח החוברת, בהשקעה רבה מצד הצוות, הם בעיקר קוסמטיים, ובמצבנו כיום אינם מבטיחים מקורות, וודאי שאינם משנים את הפערים, ואת המצוקות שסביר שיתקיימו. אין מודל מושלם. השאלה היא המינון הרצוי לנו, בין דאגה לעצמי בלבד, לבין ערבות הדדית.

אני מציעה לכולנו, למרות הרצון לסיים את התהליך, לשקול היטב לפני ההצבעה האם אנו רוצים לתת יד לבניית חברה בעלת פערים כאלה. אני יוצאת מהנחה שאי קבלת המודל תביא לבחינה מחודשת של המודל המשולב, רשת בטחון עם פערים צנועים יותר, או כל חלופה שתתאים לחברתנו. תוך הקשבה ואולי

תוך שימוש בשפת הגישור.  
יש לשער שאם נחליט על ערכי יסוד כגון: פער מקסימלי בסכום שהחבר יקבל כל חודש נטו ביד, (במודל המוצע הוא פי 6 ומעלה), עד איזו דרגה נפריט בריאות וחינוך, איך נשמור על זכויות הפנסיה לחבר שעבד במשך השנים שחלפו, איך לא נפקיר מובטלים לאחר מס' חודשים, וכו' - נוכל להתאים את המספרים.

ברוח אמנת כרי דשא, אני מקווה ומאחלת לנו שנדע להמשיך ללכת יחד בכל החלטה, ונאפשר לכל חבר לחיות בכבוד.

**רחל גינת**

---

**"All power corrupts, but we need electricity"**

**"Digi Divrei"** - Divrei, digital version

<http://www.kfar-hanassi.org.il/khtalk/divrei.html> - Divrei issues

(User: "khtalk" password: "mansura")

<http://www.kfar-hanassi.org.il> - Main Page (Ruth Ney)

<http://www.kfar-hanassi.org.il/telcomm> - My Main page

<http://www.kfar-hanassi.org.il/rainbow> - What makes people smile here?

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!